

или: "Ако речем да проговорим"-
или: "Кой знай, навярно има хора,
които"-въобще, с такива смътни,
загадъчни влова, че никоѝ път
пред никого не ще се издадете,
че нещо знаете за мене - да,
за всичко вий, пред бога и небето,
ми клетва дайте!

УБИТ, под земята-

Клетва дайте!

ХАМЛЕТ-

Стига,

смири се, дух немирен!-А сега,
със своята любов към вас оставам;
каквото беден като Хамлет може,
за да покаже с радост обичта си
към своите приятели - бог види!-
ще гледам да го сторя аз.-Да тръгнем,
но винаги на устни с пръст ви моля!
Без бряг е времето: о, скърбен дял -
та аз ли в брегове го бих сковал?
Но хайде, да вървим!

/Излизат./